

Sygn. akt VI Gz 111/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Marta Zalewska (spr)

SO Anna Harmata

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli: M. R. (1), (...) sp. z o.o. w K.

o ogłoszenie upadłości dłużnika: G. (...) sp. o.o. w K.

na skutek zażalenia wierzycieli na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy - Sekcja ds. restrukturyzacyjnych i upadłościowych z dnia 6 września 2018 r. V GU 51/18

postanawia:

oddalić oba zażalenia

UZASADNIENIE

Wierzyciel: M. R. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą M. R. (1) M. w K. wniósł o ogłoszenie upadłości Dłużnika (...) Sp. z o. o. w K., wskazując, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do dłużnika w kwocie 68.613,23 zł – należność główna oraz odsetki, koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego. Na dzień składania wniosku Wierzyciel uzyskał od komornika wpłatę kwoty 21.147,008 zł. Następnie w dniu 13 marca 2017 r. do postępowania przystąpił kolejny wierzyciel: (...) Sp. z o. o. w K., wskazując, że dłużnik nie uregulował 14-tu faktur na łączną kwotę 519.761,52 zł.

W odpowiedzi dłużnik wniósł o oddalenie w całości wniosków wierzycieli, wskazując, że ich wnioski oparte zostały na błędnych twierdzeniach, że w momencie złożenia wniosku dłużnik nie spłaca swoich zobowiązań, utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Wierzyciele w żaden sposób twierdzeń tych nie uprawdopodobnili, nie wskazali okoliczności świadczących o ich prawdziwości, a nadto nie poparli ich żadnymi dowodami.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2017 r. Sąd zabezpieczył majątek Dłużnika poprzez ustanowienie Tymczasowego Nadzorca Sądowego w osobie M. L. (k. 45).

Pismem z dnia 5 maja 2017 r. Tymczasowy Nadzorca Sądowy przedłożył sprawozdanie, w którym ocenił sytuację majątkową Dłużnika oraz zaistnienie stanu niewypłacalności względem Dłużnika.

Postanowieniem z dnia 28 września 2017 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych oddalił wnioski wierzycieli (...) sp. z o.o. w K. o ogłoszenie upadłości dłużnika G. (...) sp. o.o. w K..

Na skutek zażalenia wierzycieli: (...) sp. z o.o. w K. Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy (sygn. akt. VI Gz 304/17) postanowieniem z 28 grudnia 2017 r. uchylił zaskarżone postanowienie, przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu celem ponownego rozpoznania. Przyczyną uchylenia było dokonanie przez Sąd Rejonowy niepełnych ustaleń faktycznych w zakresie zaistnienia przesłanek niewypłacalności z art. 11 pr. up. oraz przedwczesne wydanie orzeczenia, w sytuacji gdy sprawozdanie (...) nie zostało doręczone uczestnikom postępowania, co uniemożliwiło im ustosunkowanie się do jego treści. W ocenie Sądu Okręgowego nie były wystarczające ustalenia Sądu I instancji w kwestii legitymacji czynnej wierzycieli składających wnioski o ogłoszenie upadłości dłużnika. Nie zostało wyjaśnione, dlaczego wierzytelności tych wierzycieli zostały uznane za sporne. Sąd nakazał ich rozważenie w kontekście art. 24 Pr. Up. tj. uprawdopodobnienia wierzytelności. W wytycznych sąd odwoławczy zobligował Sąd I instancji do dokonania ustaleń w zakresie wierzytelności wnoskodawców w świetle twierdzeń i dokumentów przedłożonych przez strony postępowania i oceny, czy są one uprawdopodobnione, czy nie, co w konsekwencji pozwoli na dokonanie oceny legitymacji czynnej wnoskodawcy. Następnie, w zależności od wyniku powyższego Sąd nakazał zbadanie dalszych przesłanek do ogłoszenia upadłości.

W toku ponownego rozpoznawania sprawy, Przewodniczący zarządzeniem z dnia 21 lutego 2018 wezwał (...) o uzupełnienie opinii uwzględniającej wpływ czasu i jej uaktualnienie, w szczególności w zakresie istnienia wierzytelności wnoskodawców oraz przesłanek wynikających z art. 10 i 11 pr. up. Przesłał również odpis sprawozdania (...) do ustosunkowania się Wnoskodawcom.

Pismem z dnia 28 lutego 2018 r. pełnomocnik wnoskodawców wskazał, że sprawozdanie jest nieaktualne oraz wniósł o zbadanie aktualnej sytuacji Dłużnika.

Pismem z dnia 13 marca 2018 r. dłużnik oświadczył, iż nie posiada bezspornych zobowiązań w stosunku do wnoskodawców oraz, że wniosek i zażalenie obu podmiotów powiązanych tj. Spółki (...) S.A. oraz M. M. zostały złożone w złej wierze. Pierwszy z wierzycieli M. R. (1) działający pod firmą (...) został częściowo zaspokojony w styczniu, następnie w lutym, a ostateczne zamknięcie zobowiązania nastąpiło w dniu 08 marca 2017 roku, włącznie ze wszystkimi odsetkami oraz kosztami pobocznymi. Spłata całości zobowiązań nastąpiła w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego, bowiem ani dłużnik ani komornik nie posiadali wiedzy o złożonym przez wierzyciela wniosku o ogłoszenie upadłości. Komornik w dniu 14 marca 2017 roku wydał postanowienie kończące postępowanie egzekucyjne wobec całkowitej spłaty zobowiązania przez dłużnika. Wierzyciel (...) w dniu dołączenia do postępowania miał bezsporne zobowiązania w stosunku do G. S. na poziomie 1.203.818,93 zł, zatem w jego ocenie to dłużnik był wierzycielem (...) S.A. Dłużnik potrącił roszczenia (...) S.A. pismem w dniu 19 sierpnia 2016 roku - G. S. zainicjowała w 2016 roku spory sądowe zarówno w trybie nakazowym jak i upominawczym z (...) S.A. przed dniem złożenia wniosku o upadłość i uzyskała nakazy zapłaty na swoją korzyść we wszystkich postępowaniach oraz zabezpieczyła się na hipotekach M. na wartość ponad 8,7 mln zł. Jednocześnie Dłużnik wskazał, że według CIT-8 Spółka w roku 2017 wypracowała przychód w wysokości ponad 2,5 mln, dochód powyżej 100 tys. zł oraz zapłaciła podatek dochodowy w wysokości blisko 20 tys. zł. Sytuacja majątkowa G. S. nie kwalifikuje się zdaniem spółki jako podstawa do orzeczenia upadłości.

Przewodniczący zarządzeniem z dnia 24 lipca 2018 r. wezwał Dłużnika o wskazanie na piśmie, czy spółka (...) sp. z o.o. reguluje terminowo zobowiązanie kredytowe (zrestrukturyzowany kredyt obrotowy- bank (...) S.A.) zgodnie z harmonogramem, oraz jaka jest wysokość aktualnego zadłużenia spółki z tego tytułu; o przedłożenie wyciągów z wszystkich rachunków bankowych i raportów kasowych za okres od 14 lutego 2017 r., do chwili obecnej; o przedłożenie zestawienia obejmującego zobowiązania Spółki zarówno przeterminowanych jak również regulowanych w terminie, ich wysokości, terminów wymagalności; do wskazania jakie spółka uzyskała w 2017 r. obroty, zysk/stratę, czy zobowiązania spółki w 2017 r. sumarycznie wzrosły czy zmalały oraz w jaki sposób (kwotowo). Jednocześnie Sąd zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wskazanie czy spółka (...) sp. z o.o. reguluje terminowo

zobowiązania wobec ZUS oraz jaka jest aktualna wysokość zadłużenia; Krajowego Rejestru Sądowego w SR w Rzeszowie o przesłanie sprawozdań finansowych i sprawozdań zarządu za rok obrotowy 2016 i 2017 i Urzędu Skarbowego w R. o przesłanie sprawozdań kwartalnych składanych przez Spółkę począwszy od 2016 r.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2017 r. Sąd ogłosił upadłość jednego z wnioskodawców tj. spółki (...) S.A. w K.. Postanowienie zostało zaskarżone, a następnie uchylone przez Sąd Okręgowy i przekazane do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 26 czerwca 2018 r. Syndyk (...) przedłożył pismo w sprawie pisząc, że nie może odnieść się do zasadności wniosku złożonego przez (...) S.A. o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. z uwagi na fakt, iż Prezes Zarządu (...) S.A. w upadłości M. R. (2), nie wydał i nie wskazał Syndykowi majątku, ksiąg handlowych, korespondencji i innych dokumentów upadłego, do których wydania i wskazania jest zobowiązany z mocy ustawy, uniemożliwiając weryfikację zasadności złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości. Powyższa okoliczność stanowiła jedną z podstaw złożenia wniosku przez Syndyka o pozbawienie M. R. (2) prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek w tym w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia, która zawiązała przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie pod sygn. akt V Gzd 45/17.

Pismem z dnia 31 lipca 2018 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w K. przedłożył pisemną informację, przesyłając w załączeniu sprawozdania finansowe za lata obrotowe 2016 i 2017. Pismem z dnia 30 lipca Sąd Rejonowy w Rzeszowie XII Wydział Gospodarczy KRS przesłał do tut. Sekcji odpis sprawozdania zarządu oraz sprawozdania finansowego za rok 2016.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2018 r. dłużnik w odpowiedzi na wezwanie sądu oświadczył, że od 30 marca 2018 r. nie nastąpiły znaczące zmiany w sytuacji spółki, w szczególności w zakresie sytuacji majątkowej, gdzie spółka posiada majątek przekraczający zobowiązania spółki o blisko dwa miliony złotych.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Rzeszowie Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych wydał w dniu 6 września 2018 r. (sygn. akt V GU 51/18) postanowienie, którym oddalił wniosek wierzycieli (...) sp. z o.o. w K. o ogłoszenie upadłości dłużnika G. (...) sp. o.o. w K..

Sąd Rejonowy dokonał następujących ustaleń faktycznych: (...) Sp. z o.o. w K. zarejestrowana została w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 14 czerwca 2013 r. Wpisana została pod numerem KRS (...), NIP (...), REGON: (...), wysokość kapitału zakładowego wynosi 100.000 zł, na który składają się: 490 udziałów po 100 zł każdy o łącznej wartości 49.000 zł - posiada je Pan J. W. A.; 490 udziałów po 100 zł każdy o łącznej wartości 49.000 zł - posiada je Pan P. P. R.; 20 udziałów po 100 zł każdy o łącznej wartości 2.000 zł - posiada Pani J. E.. Spółkę reprezentuje od jej założenia Prezes Zarządu P. P. R.. Przedmiot działalności to m.in. produkcja szkła gospodarczego; produkcja elektrycznego sprzętu elektrycznego; sprzedaż hurtowa wyrobów porcelanowych, ceramicznych i szklanych oraz środków czyszczących; produkcja i obróbka pozostałego szkła włączając szkło techniczne; działalność w zakresie specjalistycznego projektowania; sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet.

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonał analizy sprawy pod kątem ustalenia przesłanek przemawiających za zaistnieniem w stosunku do dłużnika stanu niewypłacalności oraz czy wnioskodawcom przysługiwała legitymacja do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika.

Na podstawie przedłożonych do akt sprawy bilansów oraz sprawozdań finansowych sąd ustalił, że zobowiązania spółki wynosiły na koniec 2017 wysokości 6.084.156,48 zł (sprawozdania na koniec 2017 roku), podczas gdy suma aktywów wynosiła 8.002.215,63 zł. Tym samym aktywa Dłużnika przekraczały prawie o 2 miliony pasywa Spółki.

W zakresie zobowiązań publicznoprawnych Sąd ustalił, że spółka uregulowała należny podatek CIT za 2017 r. w wysokości 19.471,00 zł, tj. od dochodu w wysokości 102.479,87 zł. (dowód: pismo Urzędu Skarbowego z dnia 17

sierpnia 2018 r. w zakresie zobowiązań publiczno-prawnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 sierpnia 2018 r. w zakresie zobowiązań publiczno-prawnych, Banku (...) z dnia 8 sierpnia 2018 r. w zakresie obsługi rachunku bankowego, deklaracja CIT-8, Sprawozdanie (...), Uzupełnienie sprawozdania (...) pismo z dnia 13 kwietnia 2018 r.).

Sąd ustalił, że pierwszy z wnioskodawców: M. R. (1) działający pod firmą (...) został częściowo zaspokojony przez Dłużnika w styczniu, następnie w lutym, a ostateczna spłata całości zobowiązania nastąpiła w dniu 08 marca 2017 roku, włącznie ze wszystkimi odsetkami oraz kosztami pobocznymi. Spłata całości zobowiązań nastąpiła w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego, bowiem ani dłużnik ani komornik nie posiadali wiedzy o złożonym przez Wierzyciela wniosku o ogłoszenie upadłości. Komornik w dniu 14 marca 2017 roku wydał postanowienie kończące postępowanie egzekucyjne wobec całkowitej spłaty zobowiązania przez Dłużnika. (dowód: Zajęcie wierzytelności przez Komornika Sądowego L. Ś. na rzecz M. M. R. (1) w kwocie należności głównej 68.613,23 zł z dnia 22 sierpnia 2016 r., potwierdzenie skutecznej sprzedaży majątku Spółki przez Komornika Sądowego L. Ś. w dniu 26 stycznia 2017 r. na kwotę 39.955,02 zł, potwierdzenie przelewu na kwotę 56.425,01 zł z dnia 8 marca 2017 r. na rachunek Komornika Sądowego L. Ś., postanowienie Komornika Sądowego L. Ś. z dnia 14 marca 2017 r. o zakończeniu postępowania).

W zakresie drugiego z wnioskodawców sąd ustalił, że postanowieniem z dnia 29 marca 2017 r. ogłoszono upadłość spółki (...) S.A. w K.. Postanowienie zostało zaskarżone, a następnie uchylone przez Sąd Okręgowy i przekazane do ponownego rozpoznania. W toku przedmiotowego postępowania pismem z dnia 26 czerwca 2018 r. Syndyk (...) przedłożył pismo w sprawie wskazując, że nie może odnieść się do zasadności wniosku złożonego przez (...) S.A. o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. z uwagi na fakt, iż Prezes Zarządu (...) S.A. w upadłości M. R. (2), nie wydał i nie wskazał Syndykowi majątku, ksiąg handlowych, korespondencji i innych dokumentów upadłego, do których wydania i wskazania jest zobowiązany z mocy ustawy, uniemożliwiając weryfikację zasadności złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości.

W świetle w/w ustaleń sąd w pierwszej kolejności dokonał analizy przedmiotowej sprawy pod kątem legitymacji obu wnioskodawców do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości Dłużnika.

W zakresie legitymacji pierwszego z Wnioskodawców wskazał, że na dzień orzekania M. R. (1) działający pod firmą (...) został całkowicie zaspokojony przez Dłużnika w dniu 08 marca 2017 roku, włącznie ze wszystkimi odsetkami oraz kosztami pobocznymi. Spłata całości zobowiązań nastąpiła w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Komornik w dniu 14 marca 2017 roku wydał postanowienie kończące postępowanie egzekucyjne wobec całkowitej spłaty zobowiązania przez dłużnika.

Wskazując na art. 29 a ust. 2 pr. up Sąd wskazał, że w świetle tego uregulowania wnioskodawca będący wierzycielem osobistym dłużnika nie utraci legitymacji procesowej czynnej (legitymacji do wszczęcia i prowadzenia postępowania) pomimo tego, że po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości doszło do spłaty zobowiązania w całości i utraty przez wnioskodawcę statusu wierzyciela osobistego. Dla przyjęcia istnienia legitymacji procesowej po stronie wnioskodawcy wystarczające jest bowiem ustalenie, że wnioskodawcy służyła wierzytelność w chwili złożenia wniosku. Tak więc Sąd przyjął, że M. R. (1) działający pod firmą (...) posiada nadal legitymację do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości mimo uzyskania zaspokojenia całości wierzytelności.

W zakresie drugiego z wnioskodawców, Sąd ustalił, że postanowieniem z dnia 29 marca 2017 r. ogłoszono upadłość spółki (...) S.A. w K.. Postanowienie zostało zaskarżone, a następnie uchylone przez Sąd Okręgowy i przekazane do ponownego rozpoznania. Okoliczność ta jednak pozostaje bez wpływu na skutki ogłoszenia upadłości w zakresie ustanowienia Syndyka Masy Upadłości. Zgodnie z art. 54 ust. 3 pr. up. „w przypadku uchylecia postanowienia o ogłoszeniu upadłości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania syndyk oraz Sędzia - Komisarz zachowują swoje uprawnienia, a czynności przez nich dokonane pozostają w mocy”.

W toku przedmiotowego postępowania pismem z dnia 26 czerwca 2018 r. Syndyk (...) poinformował, że nie może odnieść się do zasadności wniosku złożonego przez (...) S.A. o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o., z uwagi na fakt, iż Prezes Zarządu (...) S.A. w upadłości M. R. (2), nie wydał i nie wskazał Syndykowi majątku, ksiąg handlowych, korespondencji i innych dokumentów upadłego, do których wydania i wskazania jest zobowiązany z

mocy ustawy, uniemożliwiając weryfikację zasadności złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości. Sąd stwierdził, że zgodnie z art. 144 ust. 1 pr. up. „po ogłoszeniu upadłości postępowania sądowe, administracyjne lub sądowo-administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone wyłącznie przez syndyka albo przeciwko niemu”. Przepis ten zakłada bezwzględne „podstawienie” syndyka w miejsce upadłego w postępowaniach sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości. Ogłoszenie upadłości wywołuje skutek procesowy w postaci utraty legitymacji procesowej upadłego w odniesieniu do postępowań dotyczących masy upadłości. Reguła ta dotyczy zarówno postępowań wszczętych przed ogłoszeniem upadłości, jak i postępowań wszczętych po ogłoszeniu. Tak więc sąd stwierdził, że drugi z wnioskodawców utracił legitymację do wniesienia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Następnie sąd dokonał analizy przedmiotowej sprawy w zakresie istnienia stanu niewypłacalności względem dłużnika, bazując na twierdzeniach i dowodach przedstawionych przez M. R. (1) działającego pod firmą (...) oraz dłużnika.

Sąd wskazał, że o dłużniku niewypłacalnym można mówić w razie spełnienia jednej z dwóch przesłanek określonych w art. 11 pr. up. Pierwsza z nich, tj. utrata zdolności płatniczej ma charakter uniwersalny i odnosi się do wszystkich dłużników. Druga tj. przewaga zobowiązań nad majątkiem ma charakter uzupełniający i odnosi się do określonych jednostek organizacyjnych. Przesłanki te są niezależne od siebie i wystarczy, by wypełniła się jedna z nich. Wymagalność należy rozumieć jako możliwość prawnie skutecznego zażądania przez wierzyciela, by dłużnik spełnił świadczenie, która to chwila będzie wynikać z ustalonego terminu spełnienia świadczenia lub będzie następstwem wezwania dłużnika do wykonania zobowiązania (art. 455 k.c.).

Sąd stwierdził, że sama obiektywna okoliczność niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych nie jest wystarczająca dla ogłoszenia upadłości. Podstawy niewykonywania zobowiązań mogą mieć bowiem inne podłoże niż strictly finansowe. Może to być związane ze sporem dotyczącym samego istnienia wierzytelności lub jej wymagalności (por. art. 12a), złą wolą dłużnika, a także kalkulacją polegającą np. na uznaniu, że odsetki ustawowe i koszty procesu, które trzeba będzie w przyszłości ponieść, będą rozwiązaniem tańszym od kosztów obsługi finansowania długiem, które byłoby niezbędne do wykonania zobowiązania. W świetle przesłanki utraty zdolności płatniczej niezbędne staje się ustalenie, że kondycja finansowa dłużnika wyklucza możliwość wykonania wymagalnych zobowiązań pieniężnych (zob. A. Witosz, Komentarz do ustawy Prawy Upadłościowe, stan prawny 2017.06.01- Lex Online).

Sąd zwrócił uwagę na fakt, że ustawodawca w ust. 1a art. 11 pr. up. wprowadził domniemanie, iż utrata zdolności ma miejsce przy opóźnieniach w płatnościach, które przekraczają trzy miesiące, a także ustalił termin trzydziestu dni liczony od dnia, w którym dłużnik stał się niewypłacalny, dla złożenia przez dłużnika wniosku o ogłoszenie upadłości. W sytuacji, w której opóźnienia w płatnościach nie przekraczają trzydziestu dni, dłużnik może bezpiecznie prowadzić dalszą działalność, analizować własną sytuację majątkową i poszukiwać finansowania niezbędnego dla wykonania zobowiązań. W tym bowiem okresie nie naraża się na zarzut spóźnionego wniosku o ogłoszenie upadłości, nawet jeśli przyjąć, że od samego początku opóźnienia można było przyjąć, że wymagalne zobowiązania pieniężne nie będą mogły być spełnione. Oczywiście wierzyciel może złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, jeśli będzie w stanie obalić domniemanie z art. 11 ust. 1a, ale nawet gdy to uczyni, dłużnik nie ponosi odpowiedzialności z tytułu art. 21 ust. 3–3a, a także z tytułu art. 373 ust. 1 pkt 1 oraz art. 586 k.s.h. i art. 116 o.p. W okresie, gdy płatność najdawniej wymagalnej wierzytelności pieniężnej jest opóźniona o więcej niż trzydzieści dni, ale mniej niż trzy miesiące, dłużnik w dalszym ciągu może stosunkowo bezpiecznie prowadzić dalszą działalność bez składania wniosku o ogłoszenie upadłości, ale tylko w sytuacji, w której brak jest podstaw do przyjęcia, że odzyskanie płynności finansowej jest niemożliwe.

Drugi rodzaj niewypłacalności, który dotyczy osób prawnych albo jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną (tj. spółki jawnej, spółki komandytowej, spółki komandytowo-akcyjnej, spółki partnerskiej), pojawia się w sytuacji, gdy ich zobowiązania przekroczą wartość majątku (aktywów), a stan ten utrzymuje się przez okres 24 miesięcy. Co do zasady podstawą do stwierdzenia niewypłacalności jest utrzymywanie się przewagi zobowiązań nad majątkiem nieprzerwanie przez okres 24 miesięcy. Wg. sądu epizodyczne momenty, w których dłużnik uzyskuje przewagę majątku nad zobowiązaniami, chociaż powtarzające się, nie wstrzymują naliczania czasu okresu 24 miesięcy. Wynika to z potrzeby ochrony wierzycieli, którzy w przypadku braku zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym osób prawnych i innych jednostek nie mogą

po ukończeniu postępowania być zaspokojeni w inny sposób. Krótkotrwała zwyżka majątku nad zobowiązaniami dłużnika, nieprowadząca do faktycznej poprawy jego sytuacji ekonomicznej, nie powinna mieć znaczenia dla przyjęcia, że dłużnik jest wypłacalny, a okres 24-miesięczny powinno się liczyć od nowa.

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy stwierdził, że nie nastąpiło spełnienie żadnej przesłanki z powołanego art. 11 ust. 1 i 2 pr. up. Odnosząc się do okoliczności podawanych przez wierzyciela w swym wniosku, że dłużnik jest niewypłacalny, ponieważ nie reguluje swych wymagalnych zobowiązań oraz, że pasywa spółki przekraczają jej aktywa, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232, art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl w/w ogólnych zasad to na wnioskodawcy spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających ich wnioski, a mianowicie faktu, iż wobec Dłużnika zachodzi stan niewypłacalności będący podstawą ogłoszenia upadłości – art. 10 pr. up.

Sąd na podstawie przedłożonej przez dłużnika dokumentacji przyjął, że zobowiązania spółki wynosiły na koniec 2017 roku 6.084.156,48 zł, podczas gdy suma aktywów wynosiła 8.002.215,63 zł. Tym samym aktywa Dłużnika przekraczały prawie o 2 miliony pasywa Spółki – powyższe ustalono na podstawie bilansów i sprawozdań rocznych spółki. Jako że Dłużnik udowodnił, iż nie posiada wymagalnych zobowiązań względem wnioskodawców, a ten nie wykazał zaistnienia w stosunku do dłużnika stanu niewypłacalności ich wnioski o ogłoszenie upadłości podlegają oddaleniu.

Na powyższe postanowienie, zażalenie (k. 665) złożyli wierzyciele: (...) sp. z o.o. w K., zaskarżając je w całości.

Skarżący zarzucili:

I. obrazę art. 54 ust 3 pr. Up. oraz art. 144 ust.1 pr. Up. poprzez jego błędną wykładnię. Sąd błędnie przyjął, iż skoro uchylono postanowienie o ogłoszeniu upadłości (...) S.A. w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy o ogłoszeniu upadłości i przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania to jako, że zgodnie z zapisami w/w artykułów syndyk zachowuje swoje uprawnienia, dotychczasowi członkowie zarządu (...) S.A. nie mają legitymacji procesowej.

Z takim stwierdzeniem nie sposób się zgodzić. Regulacja w/w artykułów dotyczy legitymacji syndyka masy upadłości, który jest zastępcą pośrednim spółki akcyjnej postawionej w stan upadłości. Oznacza to, że z dniem ogłoszenia upadłości upadła spółka lub spółka wobec której co prawda uchylono postanowienie o ogłoszeniu upadłości, ale przekazano sprawę do ponownego rozpatrzenia, traci legitymację do występowania tylko i wyłącznie w sprawach, które dotyczą masy upadłości, a uprawnienie to przysługują od tej chwili jedynie syndykowi masy upadłości, który działa w postępowaniu we własnym imieniu i na rzecz upadłej spółki.

Z kolei legitymacja, jak w tym przypadku, członka zarządu jako przedstawiciela wierzyciela do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości danego podmiotu, dotyczy prawa w warunkach określonych w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe dochodzenia roszczeń pieniężnych wobec niewypłacalnego dłużnika. Członek zarządu dochodzi na rzecz spółki w/w roszczeń od osób, które są zobowiązane do uregulowania istniejących należności. Jak trafnie wskazał SN, legitymacja członka zarządu jest więc samodzielna i niezależna w odniesieniu do uprawnień syndyka w zakresie spółki akcyjnej, a co za tym idzie, z chwilą ogłoszenia upadłości spółki akcyjnej nie ulega przekształceniu w legitymację syndyka masy upadłości. Tym samym upadły może występować samodzielnie, ale tylko w tych sprawach, które masy upadłości nie dotyczą.

Co więcej w przypadku stwierdzenia braku legitymacji do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości drugiego wnioskodawcy jako członka zarządu w związku z przejściem w myśl przyjętej koncepcji przez Sąd legitymacji

procesowej czynnej w niniejszej sprawie na syndyka, sąd winien albo wezwać do uczestnictwa Syndyka M. albo ewentualnie zobowiązać go do złożenia stosownego oświadczenia w sprawie, tj. czy popiera on wniosek o ogłoszenie upadłości. Konsekwencją w/w poglądu zaprezentowanego w uzasadnieniu postanowienia z dnia 6 września 2018 r., przez tut. sąd w dalszej kolejności powinna być również analiza, czy w tym stanie faktycznym nie doszło przez Syndyka Masy Upadłości do przekroczenia lub niedopełnienia przez niego ustawowych obowiązków;

II. obrazę art. 12a Ustawy prawo upadłościowe poprzez jego błędną wykładnię, art. 10 i 11 ust. 1 Ustawy prawo upadłościowe poprzez ich błędne zastosowanie oraz art. 29a ust. 2 Ustawy prawo upadłościowe poprzez jego niezastosowanie.

Sąd błędnie uznał, iż roszczenia wnioskodawcy są sporne, a w konsekwencji błędnie zastosował art. 12 a ustawy prawo upadłościowe i wydał orzeczenie oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) sp. z o.o. pomimo faktu, iż dokonując prawidłowej wykładni art. 12 a Ustawy prawo upadłościowe stwierdzić należy, iż wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony przez podmioty uprawnione tj. wierzycieli posiadających wierzytelności w całości bezsporne - w przypadku wierzyciela M. R. (1) wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym. Sąd nadto błędnie zastosował art. 10 i 11 ust. 1 Ustawy prawo upadłościowe uznając, iż nie zaistniały przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki (...) sp. z o.o. w sytuacji, gdy Dłużnik posiada znaczne zobowiązania, które pomimo przedłożenia Tymczasowemu Nadzorcy Sądowemu ugód z wierzycielami, ugody te nie są regulowane. Ponadto Sąd I Instancji nie zastosował, pomimo takiego obowiązku art. 29a ust. 2 Ustawy prawo upadłościowe stwierdzając, iż „M. M. R. (1) został w pełni zaspokojony i powziął o tym fakcie informację w dniu 8 marca 2017 r.” Tymczasem wniosek M. R. (1) o ogłoszenie upadłości spółki (...) sp. z o.o. został złożony w dniu 14 lutego 2017 r., a zatem zgodnie z treścią art. 29a ust. 2 Ustawy prawo upadłościowe okoliczność ta nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania.

III. obrazę art. 20 Ustawy prawo upadłościowe, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż na etapie postępowania zainicjowanego wnioskiem o ogłoszenie upadłości wierzyciel ma obowiązek udowodnić roszczenie, gdy tymczasem zgodnie z treścią tego przepisu wierzyciel zobowiązany jest uprawdopodobnić roszczenie - art 24 Ustawy prawo upadłościowe, zaś udowodnienie istnienia roszczenia winno zostać dokonane na etapie zgłaszania wierzytelności do masy upadłości - art. 236 w zw. z art. 240 pkt 3 Ustawy prawo upadłościowe.

IV. obrazę przepisów postępowania a to art. 3 i 232 w zw. z art art. 227 KPC w zw. z art. 236 KPC oraz 238§2 KPC w zw. z art. 35 Ustawy prawo upadłościowe mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia - poprzez nie przeprowadzenie dowodów, do których przeprowadzenia zobowiązał Sąd Okręgowy, a to zwrócenia się do wierzycieli, z którymi dłużnik zawarł ugody, z zapytaniem, czy ugody te są realizowane, nie przeprowadzenie wszystkich dowodów, o których przeprowadzenie zawnioskowali Wierzycieli pismem w sprawie z dnia 14 maja 2018 r., obrazę przepisów art. 233 KPC w zw. z art. 35 Ustawy prawo upadłościowe, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia – poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów oraz poprzez nie wskazanie, jakim dowodom sąd dał wiarę a jakim nie i dlaczego. Sąd wydając postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości wskazuje jedynie, iż „analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie pozwoliła na przyjęcie, że faktycznie nastąpiło spełnienie przesłanki z art. U ust 1 i 2 pr. Up. Brak jest informacji, w oparciu o jakie dokumenty stwierdzono, iż dłużnik jest wypłacalny i reguluje swoje zobowiązania oraz że pasywa nie przekraczają aktyw. Sąd w trakcie bowiem całego toczącego się pod niniejszą sygnaturą postępowania uzyskał bowiem od dłużnika wbrew zaleceniom Sądu Okręgowego, w których jasno zobowiązano tut sąd do poczynienia sumiennych i wiarygodnych ustaleń w sprawie , krótką informację w dniu 22 sierpnia 2018 r., iż „nie nastąpiły znaczące zmiany w sytuacji spółki, w szczególności w zakresie sytuacji majątkowej, gdzie spółka posiada majątek przekraczający zobowiązania spółki o blisko dwa miliony złotych”. Informacja ta jednak ponownie nie została poparta materiałem dowodowym w postaci wyciągów z rachunków bankowych, raportów kasowych, spisu zobowiązań spółki, wskazań co do wysokości obrotów, zysków i strat Spółki (...) sp. z o. o. Sąd nie zweryfikował ponadto, czy przed wydaniem orzeczenia ugody zawarte przez dłużnika są faktycznie realizowane. Według wiedzy wierzyciela, ugody te nie są realizowane.

V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenie skutkujący wydaniem merytorycznie błędnego orzeczenia poprzez przyjęcie, że:

- (...) S.A. nie posiada legitymacji procesowej w przedmiotowej sprawie;
- dłużnik nie posiada wymagalnych, nieregulowanych zobowiązań,
- wierzycelności spółki (...) S.A. wobec dłużnika są sporne lub nie wykazane w sposób należyty, pomimo faktu, iż na żadnym etapie postępowania upadłościowego, ani przed wszczęciem tego postępowania, dłużnik wierzycelności tych nie kwestionował.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Wnioskodawcy na rzecz M. R. (1) oraz (...) S.A. kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie dłużnik G. (...) sp. o.o. w K. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od wierzycieli kosztów postępowania upadłościowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia wierzycieli nie są zasadne, a rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należy uznać za trafne.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zgromadził w sprawie materiał dowodowy, dokonał prawidłowej jego oceny i w konsekwencji niewadliwie ustalił stan faktyczny. Jednocześnie nie dopuścił się naruszenia żadnego z przepisów czy to prawa materialnego czy procesowego przywołanych w zarzutach zażaleń.

Zasadnicza część zarzutów zażalenia dotyczy zasadności przyjęcia przez Sąd Rejonowy utraty legitymacji czynnej dotychczasowych członków zarządu wierzyciela (...) SA do prowadzenia postępowania i podtrzymywania w imieniu (...) SA wniosku o ogłoszenie upadłości uczestnika G. (...) sp. o.o. w K..

Zarzut ten jest chybiony. Nie ulega wątpliwości, że w świetle art. 20 ust. 1 Prawa upadłościowego wierzyciel spółki ma legitymację do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika. Jednak w sytuacji, kiedy podmiot ten (wierzyciel (...) SA) również ogłosił upadłość, członkowie zarządu jako reprezentacji tego wierzyciela tracą na rzecz syndyka uprawnienia do występowania z wnioskiem o upadłość. Zgodnie z art. 144 ust. 1 Ustawy Prawo upadłościowe po ogłoszeniu upadłości postępowania sądowe, administracyjne lub sądowno-administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone wyłącznie przez syndyka albo przeciwko niemu. Postępowania, o których mowa w ust. 1, syndyk prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym (ust. 2). W/w przepis zakłada bezwzględne podstawienie syndyka w miejsce upadłego w postępowaniach sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości. Ogłoszenie upadłości wywołuje ipso iure skutek procesowy w postaci utraty legitymacji procesowej upadłego w odniesieniu do postępowań dotyczących masy upadłości. Reguła ta dotyczy zarówno postępowań wszczętych przed ogłoszeniem upadłości, jak i postępowań wszczętych po ogłoszeniu upadłości. Wszystkie więc postępowania odnoszące się do sfery majątku upadłego zakwalifikowanego do masy upadłości objęte są hipotezą art. 144 ust. 1 ustawy Pr. Upadłościowe. Wbrew zarzutom zażalenia postępowanie niniejsze w przedmiocie ogłoszenia upadłości podmiotu, będącego dłużnikiem (...) SA jest sprawą, która dotyczy masy upadłości tej spółki. Celem postępowania upadłościowego jest bowiem dążenie do spieniężenia majątku dłużnika w celu zaspokojenia roszczeń wierzycieli w jak najwyższym stopniu, w którym to postępowaniu dochodzi do ustalenia wierzycelności podlegających zaspokojeniu tą szczególną drogą. Postępowanie niniejsze rozstrzygające dopuszczalność ogłoszenia upadłości G.- S. zostało wszczęte przez wierzycieli, w tym (...) SA przy założeniu, że tą właśnie drogą spółka uzyska zaspokojenie swoich należności. Ogłoszenie upadłości (...) co nastąpiło z dniem 17.11.2017 r. (k. 342 t. II) z jednoczesnym powołaniem syndyka, spowodowało więc utratę legitymacji formalnej upadłego na rzecz syndyka, którego obowiązkiem stało się przejęcie uprawnień upadłego w zakresie objętym postępowaniem, wstąpienie z mocy prawa do tego postępowania i dalsze prowadzenie tego postępowania już tylko przez syndyka w miejsce upadłego, a ściślej reprezentującego go zarządu. Na skutek ogłoszenia upadłości (...) SA jego przedstawiciele – członkowie zarządu utracili prawo do wniesienia środka zaskarżenia, czyli legitymację czynną. Prawo wniesienia zażalenia przysługiwało jedynie syndykowi. Zgodnie bowiem z art. 51 ust. 2 pr. up. postanowienie o ogłoszeniu upadłości jest skuteczne i wykonalne z dniem

jego wydania, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W myśl art. 52 pr. up., data wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości jest datą upadłości. Mimo więc braku wydania przez Sąd Rejonowy postanowienia o zawieszeniu postępowania i formalnego wezwania Syndyka do udziału w tym postępowaniu na podst. art. 174 § 1 pkt 4 kpc, w zaistniałych okolicznościach brak jest podstaw, aby przyjąć, że Syndyk nie mając o nim wiedzy, nie stał się stroną tego postępowania. Należy wskazać, że w ślad za pismem z dn. 26.06.2018 r. (k. 433 t. III) zostało przedłożone do akt niniejszej sprawy pełnomocnictwo udzielone przez (...) SA z dn. 19.04.2017 r. dla pełnomocnika radcy prawnego reprezentującego go w nin. sprawie. W powyższym piśmie (in fine) pełnomocnik (...) SA oświadczył, że złożony przez (...) SA wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) sp. z o.o. pozostawia do uznania sądu z uwagi na brak dostępu do dokumentów finansowych/księgowych uniemożliwiających weryfikację zasadności zgłoszonego wniosku. W dniu 21.06.2018 r. pełnomocnik Syndyka dokonał wglądu do akt nin. postępowania celem zaznajomienia i oceny zasadności zgłoszonego przez (...) SA wniosku o upadłość (k. 409) Odpis zaskarżonego postanowienia z dn. 6.09.2018 r. (k. 651) oddalającego wnioski wierzycieli o upadłość uczestnika Sąd Rejonowy doręczył Syndykowi (k. (...)), tym samym stając się pełnoprawnym uczestnikiem tego postępowania. W stosunku do zażalenia wniesionego przez członków zarządu upadłego (...) SA zachodziły więc podstawy do jego oddalenia z uwagi na utratę legitymacji czynnej do występowania w sprawie, o czym prawidłowo orzekł Sąd I instancji.

Odnosnie zaś drugiego wierzyciela będącego wnioskodawcą w nin. sprawie : M. M. R. (1) w K. trafnie Sąd Rejonowy ustalił, że dłużnik nie pozostaje już wobec niego zobowiązany wobec jego spłaty. Z uwagi na treść art. 29a ust. 2 pr. upadłościowego wierzyciel ten nadal posiada jedynie legitymację czynną do występowania w sprawie, tym niemniej jego wierzycielność jako zaspokojona wygasła i nie bierze się jej pod uwagę przy ocenie przesłanki z art. 11 pr.up.. Stosownie do treści 29a ust. 2 pr.up. wykonanie przez dłużnika zobowiązań wobec wnioskodawcy po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości nie będzie miało wpływu na cyt. „dalszy bieg postępowania”. Przyjęcie przez ustawodawcę takiego uregulowania oznacza, że wnioskodawca będący wierzycielem osobistym dłużnika nie utraci legitymacji procesowej czynnej (legitymacji do wszczęcia i prowadzenia postępowania) pomimo tego, że po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości doszło do spłaty zobowiązania w całości. Dla przyjęcia istnienia legitymacji procesowej po stronie wnioskodawcy wystarczające jest ustalenie, że wnioskodawcy służyła wierzycielność w chwili złożenia wniosku. Podsumowując, wierzycielność w/w wierzyciela wygasła, zachował on jedynie legitymację formalną do występowania w sprawie, co czyniło niedopuszczalnym postanowienie o umorzeniu postępowania wobec spłaty wnioskodawcy po ogłoszeniu upadłości i tym samym utraty przez niego legitymacji materialnej.

Kolejne zarzuty skarżących dotyczyły naruszenia przepisów postępowania (m.in. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 35 prawa upadłościowego i naprawczego), jak i prawa materialnego i nieprzeprowadzenia postępowania dowodowego w pełnym wnioskowanym przez wierzycieli zakresie na okoliczność zaistnienia przesłanek ogłoszenia upadłości, a w konsekwencji dokonania przez Sąd Rejonowy nieprawidłowej oceny stanu faktycznego w zakresie sytuacji majątkowej i (...) spółki (...). Zarzuty te również nie były zasadne.

Należy wskazać, że na skutek uchylecia poprzednio wydanego orzeczenia i po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania , sąd ustalał stan przedsiębiorstwa dłużnika na podstawie sprawozdania Tymczasowego Nadzorca sądowego na dzień 5 maja 2017 r. uzupełnionego na kwiecień 2018 r. (k. 364-372, 373-374) Nadto na skutek wniosku wierzycieli ustalenia co do sytuacji dłużnika Sąd Rejonowy poczynił także na podstawie wyjaśnień reprezentanta dłużnika, prezesa zarządu P. P. (k. 425, k. 479), który przedłożył szereg dokumentów świadczących o sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa w tym: zaświadczenie o niezaleganiu z należnościami wobec US z dn. 17.08.2018 r. , zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek na ZUS z dn. 02.08.2018 r. (k. 482-484) zaświadczenie z banku (...) z dn. (...).2018 r., zeznanie podatkowe CIT 8 za 2017, dokument zawierający zestawienie hipotek przymusowych zabezpieczających należności spółki oraz kopie ksiąg wieczystych, sprawozdanie roczne za rok 2017 (k. 619), postanowienie o zakończeniu postępowania egzekucyjnego z 14.03.2017 r. w sprawie Km 571/16 na dowód zaspokojenia wierzycielności M. R. (1) (k. 631), oświadczenie o kompensacie ustawowej wierzycielności przysługującej wobec (...) SA z dn. 19.08.2016 r. (k. 632), zgłoszenie wierzycielności z dn. 26.01/2018 r. w postępowaniu upadłościowym (...) SA (k. 637) pisma do (...), postanowienie o przedstawieniu zarzutów działania na szkodę G.-S. przez M. R. (2) z dn. 23.02.2018 r. (k. 644). Nadto Sąd Rejonowy z urzędu (k. 425) zwrócił się również

do ZUS o wskazanie, czy spółka terminowo reguluje zobowiązania wobec tego organu i jaka jest wysokość ew. zadłużenia. Sąd wystąpił także do KRS w SR w Rzeszowie i Urzędu Skarbowego w K. o przedłożenie sprawozdań kwartalnych, finansowych i zarządu składanych przez spółkę od 2016 r. Ustalenia faktyczne czynił Sąd zatem w oparciu o dowody z dokumentów, opinię (...) oraz wyjaśnienia reprezentanta dłużnika. Nie można więc czynić zarzutu Sądowi Rejonowemu, że ustalił sytuację finansową dłużnika w oparciu o informacje uzyskane tylko od reprezentanta dłużnika, skoro znajdują one poparcie również w wyżej wymienionych dokumentach i sprawozdaniu (...). Z dokumentów tych wynika, że dłużnik nie jest podmiotem postępowań egzekucyjnych, windykacyjnych. Zobowiązania względem wierzyciela J. M. zostały uregulowane (k. 379) lub termin płatności uległ przedłużeniu (zobowiązanie z tytułu kredytu wobec banku (...) SA. Nie jest więc wymagalne). W oparciu więc o wszystkie powyższe dowody: dokumenty, wyjaśnienia reprezentanta dłużnika oraz sprawozdania (...) sąd ustalił brak podstaw przyjęcia niewypłacalności dłużnika: G. (...) sp. o.o. w K.. Wbrew zarzutom zażalenia dowody powyższe były wystarczające do dokonania oceny sytuacji dłużnika pod kątem spełnienia przesłanek z art. 11 ustawy Pr. upadłościowe. Sąd Rejonowy jasno wskazał na jakich dowodach się oparł, oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika, a wiarygodności tych dowodów skarżący w żadnym zakresie nie zdołał podważyć. Stan niewypłacalności dłużnika może być wykazywany różnymi dowodami, stąd nie było konieczne przeprowadzanie wszystkich dowodów, o jakie wnioskował wierzyciel, takie jak wyciągi z rachunków bankowych, raporty kasowe itp. Dotychczas zebrane dowody były wystarczające do zweryfikowania sytuacji ekonomicznej dłużnika. Należy wskazać, że odnośnie przesłanek ogłoszenia upadłości, zgodnie z treścią art. 10 Prawa upadłościowego upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Ustawowa definicja "niewypłacalności" została sformułowana w art. 11 w/w ustawy. W niniejszej sprawie, wobec faktu, iż dłużnik jest osobą prawną w postaci spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, dla zdefiniowania stanu niewypłacalności Sąd Rejonowy zbadał obie przesłanki z ust. 1 i 2 wymienionego artykułu. Przepisy te stanowią, że dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, a nadto uważa się go za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Skoro dłużnik wykazał, że nie posiada wymagalnych zobowiązań wobec wnoskodawców, a nadto, że aktywa dłużnika przekraczają prawie o 2 mln zobowiązania spółki, zasadnie w tej sytuacji sąd ocenił, że nie zachodzi stan niewypłacalności dłużnika i wniosek wierzycieli o ogłoszenie jego upadłości oddalił. Chybione są więc zarzuty dotyczące niewypłacalności dłużnika. Nie można mówić o niewykonywaniu wymagalnych zobowiązań, jeżeli dłużnik uzyskał odroczenie spłaty zobowiązań. Odroczenie spłaty zobowiązań polega na porozumieniu pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem, na mocy którego wierzyciel zobowiązuje się nie dochodzić od dłużnika spełnienia świadczenia (pieniężnego) w pierwotnie ustalonych terminach, lecz w innych terminach, bądź to, kiedy zobowiązania są sporne (art. 12 a pr.up.). W niniejszej sprawie, dłużnik - przy pomocy szeregu dokumentów i wyjaśnienia swojego reprezentanta wykazał, że pomimo przekroczenia terminów płatności swoich niektórych zobowiązań, nie popadł w stan niewykonywania w sposób trwały wymagalnych zobowiązań w rozumieniu art. 11 ust. 1 p.u.n. Nie można więc zgodzić się ze skarżącym wierzycielem, że naruszony został art. 10 w zw. z art. 11 w zw. z art. 20 ust. 1 p.u.n. Abstrahując od kwestii legitymacji przedstawicieli upadłego (...) SA do prowadzenia nin. sprawy, należy przyjąć, wbrew ich twierdzeniom, że wierzycielności w stosunku do tej spółki mają charakter sporny, skoro zostały objęte wzajemną kompensatą i ostatecznie jako takie zostały zgłoszone do listy wierzycielności w postępowaniu upadłościowym tej spółki.

Wyjąwszy tego wierzyciela wskazać należy, że przepis art. 11 nie posługuje się pojęciem "zobowiązania", ale "zobowiązań". Użycie słowa "zobowiązań" w liczbie mnogiej nawiązuje do treści art. 1, który prezentuje postępowanie upadłościowe jako wspólne dochodzenie roszczeń wierzycieli. Z punktu widzenia prawa upadłościowego brak jest więc podstaw do ogłoszenia upadłości takiego dłużnika, który ma tylko jedno zobowiązanie w stosunku do jednego wierzyciela albo kilka zobowiązań w stosunku jednego wierzyciela. Nawet zatem odmienna interpretacja przepisu art. 29a.2 pr.up., tj. przyjęcie, iż w skutek spłaty wierzyciela po ogłoszeniu upadłości jego wierzycielność traktuje się w postępowaniu o ogłoszenie upadłości jako istniejącą, że dłużnik posiadałby tym samym tylko jednego wierzyciela w osobie M. R. (1), co stanowi przeszkodę do ogłoszenia upadłości spółki (...) niezależnie od tego, czy zachodziłyby przesłanki z art. 11 ust. 2 p.u.n. Dłużnik wykazał, że nie jest niewypłacalny, tj. że wykonuje swoje zobowiązania wobec pozostałych wierzycieli (a w drodze porozumienia z bankiem (...) SA nie są one wymagalne) i nie zalega z płatnościami

o charakterze publicznoprawnym, zaś wierzytelność wobec (...) ma charakter sporny. Z przedstawionych względów zażalenie oddalić na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1, art. 13 § 2 k.p.c. i art. 37 p.u.